

PHẬT THUYẾT QUÁN PHẬT

TAM-MUỘI HẢI KINH

QUYỀN 10

Phẩm 10: NIỆM BẨY ĐỨC PHẬT

Đức Phật bảo A-nan rằng:

–Nếu có chúng sinh tâm quán tượng thành tựu thì tiếp đến phải lại quán tưởng tượng bảy Đức Phật đời quá khứ. Người quán tưởng bảy Đức Phật phải siêng tinh tấn, ngày đêm sáu thời siêng tu hành sáu pháp, ngồi ngay thiền định, phải ít nói, trừ khi đọc tụng kinh, diễn giải giáo pháp, nhất định chẳng nói lời vô nghĩa, thường nghĩ đến các Đức Phật, tâm tâm tiếp nối nhau thậm chí không có một niệm nào mà chẳng thấy Phật. Do tâm chuyên chú nên chẳng lìa khỏi mặt trời Phật. Thuở quá khứ xa xưa có Đức Phật Thế Tôn hiệu là Phật Tỳ-bà-thi, thân cao lớn sáu mươi do-tuần. Vầng ánh sáng tròn của Đức Phật ấy rộng đến một trăm hai mươi do-tuần, thân màu vàng ròng với tám muôn bốn ngàn tướng. Trong mỗi tướng có tám muôn bốn ngàn vẻ đẹp. Trong mỗi vẻ đẹp có vô số ánh sáng vàng. Trong mỗi ánh sáng có các Hóa Phật nhiều như cát sông Hằng. Mỗi vị Hóa Phật có ánh sáng màu nhiều như cát sông Hằng. Trong mỗi ánh sáng có vô số các trời, Thanh văn Tỳ-kheo, đại chúng Bồ-tát làm thị giả. Mỗi vị đều cầm một cành hoa báu lớn. Trên hoa đều có hàng trăm ngàn ức lưỡi báu ma-ni rực rỡ. Lưỡi ngọc rực rỡ tiếp theo nhau cao đến một trăm ngàn trượng dùng làm ánh sáng của Phật. Lúc đó thân Phật càng thêm sáng rỡ như hàng trăm ngàn mặt trời chiếu soi núi vàng ròng. Ánh sáng rực rỡ tỏa lên, có các Hóa Phật nhiều vô số. Mỗi vị Hóa Phật giống như hàng trăm ức mặt trời, mặt trăng xuất hiện, khiến cho hành giả thấy Đức Phật Tỳ-bà-thi sửa lại áo vai phải, đưa ra cánh tay vàng, xoa đỉnh đầu hành giả mà bảo rằng: “Này Pháp tử! Ông tu hành Tam-muội Quán Phật, được tâm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

niệm Phật nên ta đến làm chứng cho ông! Ông nay có thể quan sát sắc thân chân thật của ta. Ông hãy tuân tự theo từng tướng mà quán tướng. Ông phải chí tâm lập lời thề Kim cương! Chúng ta thuở xa xưa khi làm Phật đạo so với ông không khác gì.”

Bấy giờ, Đức Phật Tỳ-bà-thi an ủi hành giả rồi, tức thời hóa ra hoa sen báu lớn như núi Tu-di. Đức Phật ngồi kiết già trên hoa vì hành giả giảng nói niệm Phật, niệm Pháp và nói hàng trăm ức Đà-la-ni Toàn. Hành giả thấy rồi, càng vô cùng hoan hỷ, kính lể Đức Phật. Đức Phật bảo rằng: “Nếu có chúng sinh nghe tên ta, lễ bái ta thì tiêu trừ được tội sinh tử trong năm trăm ức kiếp. Ông nay thấy được ta thì tiêu trừ được các chướng ngại, được vô lượng ức Đà-la-ni Toàn, ở đời vị lai sẽ được làm Phật.

Đức Phật bảo A-nan rằng:

–Lúc ấy, hành giả thấy Đức Phật Tỳ-bà-thi, lòng vui mừng nên ta cùng sáu Đức Phật hiện ra ở trước mặt người ấy. Đức Phật Tỳ-bà-thi ngồi trên tòa vì Pháp tử này giảng nói Tam-muội Niệm Phật. Đức Thế Tôn Thi-kí, thân lớn bốn mươi hai do-tuần, thân màu vàng tía, vừng hào quang tròn rộng bốn mươi lăm do-tuần, ánh sáng toàn thân tỏa ra một trăm do-tuần. Trong lưỡi ánh sáng ấy có vô số vị Hóa Phật và các đại chúng Bồ-tát, Thanh văn, chư Thiên làm quyến thuộc vây quanh, đi theo sau Đức Phật, uyển chuyển xoay quanh về bên phải. Lúc đó, hành giả thấy Đức Phật Thi-kí lại càng tăng thêm vô lượng môn Đà-la-ni, lại càng được thấy thêm trăm ngàn vô số vị Hóa Phật. Vào đời vị lai qua vô số kiếp, ở trong khoảng thời gian ấy hành giả luôn luôn được gặp các Đức Phật Thế Tôn và sinh vào nhà Bồ-tát.” Khi nói lời đó, lại có vô số trăm ngàn vị Thiên tử nghe được, tất cả đều thấy sắc thân Đức Phật doan nghiêm vi diệu. Đồng thời họ đều phát tâm Tam-bồ-đề.

Đức Thế Tôn Tỳ-xá, toàn thân phóng ra ánh sáng ở trước mặt hành giả. Thân Đức Phật ấy lớn ba mươi hai do-tuần, vầng sáng tròn rộng bốn mươi hai do-tuần, ánh sáng toàn thân tỏa ra sáu mươi hai do-tuần, thân màu vàng tía, tướng ánh sáng uy nghiêm như vị Phật trước không khác. Hành giả thấy Đức Phật này rồi, lại càng tinh tấn tu các môn Đà-la-ni Tam-muội, vào đời vị lai nhất định sẽ sinh vào nhà của chư Phật, chẳng có gì trở ngại.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Đức Phật Câu-lưu-tôn cũng phóng ra ánh sáng ở trước mặt hành giả. Thân Đức Phật ấy lớn hai mươi lăm do-tuần, vừng sáng tròn rộng ba mươi hai do-tuần, ánh sáng toàn thân tỏa ra năm mươi do-tuần, tướng tốt đầy đủ như núi vàng tía. Người thấy Đức Phật này thì thường sinh vào cõi nước thanh tịnh, chẳng ở trong bào thai, lúc sắp qua đời, các Đức Phật Thế Tôn nhất định đến nghênh tiếp.

Đức Phật Câu-na-hàm Mâu-ni phóng ra ánh sáng lớn ở trước mặt hành giả. Thân Đức Phật ấy lớn hai mươi do-tuần, vừng sáng tròn rộng ba mươi do-tuần, ánh sáng toàn thân tỏa ra bốn mươi do-tuần, tướng tốt ánh sáng đầy đủ. Người thấy Đức Phật này thì liền được trăm ức các môn Tam-muội, vô số môn Đà-la-ni. Nếu khi xuất định thì thường được Tam-muội chư Phật hiện tiền, Tam-muội này là chứng minh cho hành giả; sở dĩ gọi là Tam-muội Chư Phật hiện tiền là vì người được Tam-muội này, dù xuất định hay nhập định, đi, đứng, ngồi, nằm, luôn luôn được nhìn thấy tất cả các Đức Phật, vì chư Phật hiện ra sắc thân vi diệu trước mặt người ấy.

Đức Thế Tôn Ca-diếp phóng ra ánh sáng lớn ở trước mặt người ấy. Thân Đức Phật ấy lớn mươi sáu trượng, thân màu vàng tía, tướng tốt đầy đủ. Người thấy Đức Phật này, được Tam-muội Tịch diệt quang vô ngôn tướng, vào đời vị lai, luôn luôn được ở trong biển Tam-muội Đại không.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni thân một trượng sáu, phóng ra ánh sáng vàng tía, ở trước mặt hành giả. Đức Thế Tôn Di-lặc, thân lớn mươi sáu trượng... Như vậy chư Phật đều nhập vào Tam-muội Phổ hiện sắc thân để thị hiện trước mặt người ấy, khiến cho hành giả, tâm được hoan hỷ. Do hoan hỷ nên các vị Hóa Phật đó đều duỗi tay phải xoa đỉnh đầu hành giả. Hành giả thấy bảy Đức Phật rồi, thấy đến Đức Di-lặc; thấy Đức Di-lặc rồi, thấy Bồ-tát của Hiền kiếp, thấy từng vị từng vị theo thứ lớp cho đến Đức Lâu-chí. Các vị ấy đều phóng ra ánh sáng trụ ở trước mặt hành giả. Một ngàn vị Bồ-tát, mỗi vị đều khen ngợi Tam-muội Niệm Phật và vì hành giả diễn nói tâm tánh của các Bồ-tát, diễn nói sự giải thoát của các Bồ-tát, diễn nói tuệ của các Bồ-tát. Đó gọi là nhờ quán tưởng hình tượng mà tâm được Tam-muội Niệm Phật.

Đức Phật bảo A-nan:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

–Sau khi Phật diệt độ, các đệ tử của Phật quán tưởng như vậy gọi là chánh quán, nếu quán khác đi thì gọi là tà quán. Người tu Tam-muội này tuy có đủ phiền não nhưng chẳng bị phiền não sai khiến. Do năng lực của Tam-muội Niệm Phật này nên chư Phật mười phương phóng ánh sáng lớn thị hiện trước mặt người ấy. Ánh sáng này đặc biệt tôn quý, ba cõi không gì sánh bằng.

Đức Phật nói lời nói đó rồi, vua trời Phạm lại thỉnh cầu:

–Nguyễn xin Đức Phật Thế Tôn nói về chư Phật khắp mười phương trụ ở trước mặt hành giả, hiện sắc tướng ánh sáng!

M

Phẩm 11: NIỆM MƯỜI PHƯƠNG PHẬT

Đức Phật bảo A-nan rằng:

–Sao gọi là hành giả quán tưởng chư Phật khắp mười phương? Quán tưởng Phật mười phương thì trước hết là phương Đông. Phương Đông có thế giới cõi nước tên là Bảo an ổn, do vô lượng ức vật báu với hàng ngàn ức màu sắc hợp thành. Đức Phật ở đó hiệu là Thiện Đức cũng phóng ra vô số ánh sáng soi khắp trăm ngàn nước, cũng cùng với vô số ức những Hóa Phật phân thân, ở trước mặt hành giả. Thân sắc như núi vàng, trang nghiêm không gì so sánh được, ngồi trong động Kim cương lớn với nhà cửa lầu đài trang trí bằng vô số ánh sáng của các châu báu. Trước mỗi nhà, gác có vô lượng trăm ức các cây báu nhiều như bụi trần. Dưới mỗi cây báu có tám muôn bốn ngàn tòa Sư tử, trên mỗi tòa Sư tử có một Đức Phật phân thân ngồi kiết già, nhập vào Tam-muội ngồi dưới cây báu. Đức Phật Thế Tôn Thiện Đức, thân cao lớn hai trăm năm mươi ức na-do-tha do-tuần. Mỗi lỗ chân lông trên thân Ngài đều có vô số ức tất cả các tướng tốt đẹp nhiều như bụi trần. Trong mỗi tướng tốt có vô số vị Hóa Phật. Mỗi Hóa Phật đều cao lớn vời vợi như núi Tu-di, ngồi nơi tòa hoa sen báu ở giữa hư không và phóng ra ánh sáng. Các Đức Phật phân thân đều tỏa ra ánh sáng vi diệu, hiển hiện ra vô số trăm ngàn vị Hóa Phật. Mỗi Hóa Phật đều ngồi trên hoa sen báu. Mỗi hoa sen báu có hàng ngàn cờ phướn. Mỗi cờ phướn diễn nói vô lượng ức âm thanh vi diệu. Trong các âm thanh ấy đều dạy quán tưởng vô số thân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Phật khắp mươi phương. Khi tướng này hiện, các cõi khắp mươi phương đều giống như kim cương, hàng trăm ức màu sắc báu không hoại không diệt. Hành giả thấy tướng này rồi, ở trước chư Phật, được nhận quả vị Pháp vương tử. Cảnh giới như vậy gọi là Bồ-tát Tánh địa.

Đức Phật Chiên-dàn Đức ở phương Nam, thân tướng cao lớn. Cõi Phật này đất bằng lưu ly, có các màu sắc báu nhiều như cát sông Hằng. Trong ánh sáng của Phật cũng có vô số trăm ngàn lầu đài, dưới các cây báu có trải bày tòa Sư tử. Chư Phật trên tòa đều ngồi kiết già. Các cờ, phướn, lọng báu đều phát ra âm thanh thuyết pháp... như đã diễn nói trong Tam-muội Phật hải.

Đức Phật Vô Lượng Minh ở phương Tây, cõi nước thanh tịnh, đất bằng vàng ròng. Ánh sáng thân Phật có năm trăm ức màu sắc báu. Dưới các cây báu thăng hàng như ở giảng đường Trùng các đều có các tòa Sư tử. Chư Phật phân thân ngồi kiết già dưới những cây báu ấy. Trong các cờ phướn báu cũng diễn nói về pháp Niệm Phật.

Đức Phật Tưởng Đức ở phương Bắc, cõi ấy đất có màu pha lê Phật có năm trăm ức ánh sáng báu. Cây báu thăng hàng, tòa Sư tử báu như ở giảng đường Trùng các, cờ phướn, ánh sáng... đều như trên đã nói.

Đức Phật Vô Ưu Đức ở phương Đông nam, cõi ấy, đất có màu bảy báu, trên mỗi màu lại có bảy trăm ức khác, cây báu thăng hàng như ở giảng đường Trùng các, có trăm ức vạn ánh sáng, mỗi ánh sáng đều diễn nói biển công đức của Phật, như trong phần Phật hải đã nói.

Đức Phật Bảo Thí ở phương Tây nam, đất cõi ấy có màu năm loại châu báu, trên mỗi màu báu có năm trăm ức ánh sáng. Mỗi ánh sáng hóa ra năm trăm ức đám mây hoa sen. Trên mỗi đám mây hoa sen có trăm ức lầu đài. Trên mỗi lầu đài đều như trăm ngàn vạn cung điện Phạm vương. Trong mỗi cung điện Phạm vương có vô số giường tòa do các ánh sáng của hoa sen hợp thành. Trên các tòa ấy đều có các Đức Phật phân thân ngồi kiết già, diễn nói về pháp Đại Từ bi của chư Phật, ánh sáng, cờ phướn... cũng diễn nói về biển các Đức Phật.

Đức Phật Hoa Đức ở phương Tây bắc, cõi ấy đất có màu lưu ly,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

pha lê. Trên mỗi màu có vô số trăm ngàn ánh sáng. Mỗi ánh sáng hóa ra năm trăm ức hang báu. Trong mỗi hang báu có vô số lọng báu. Trong mỗi lọng báu có trăm ức ánh sáng. Trong ánh sáng ấy diễn nói Tam-muội Niệm Phật. Nhờ ở trong Tam-muội Niệm Phật, hành giả lại được thấy vô số các Đức Phật.

Phương Đông bắc có Đức Phật Tam Thừa Hạnh. Cõi nước của Đức Phật ấy toàn một màu bạch ngân với hàng trăm ức vạn ánh sáng. Ánh sáng ấy có hàng ngàn màu sắc trang nghiêm khắp giới hạn cõi nước rất thanh tịnh. Phân thân hóa Phật, cây báu, cờ phướn... thảng hàng, trang nghiêm... chẳng thể tính biết được.

Phương Trên có Đức Phật Quảng Chứng Đức. Đất của cõi Phật ấy có năm trăm ức màu báu. Mỗi màu báu có vô số ánh sáng. Mỗi ánh sáng hóa ra vô số trăm ức vị Hóa Phật. Trong mỗi ánh sáng Phật có vô lượng cây báu thảng hàng trang nghiêm. Dưới mỗi cây có hàng trăm ức tòa Sư tử báu, các Đức Phật ngồi kiết già ở bên trên với vô số Bồ-tát làm thị giả. Tất cả đại chúng đều ở trong đám mây ánh sáng của Đức Phật.

Phương Dưới có Đức Phật Minh Đức. Đất của cõi Phật ấy màu vàng, ánh sáng vàng, mây vàng... Trong mây ánh sáng có vô số nhà vàng, lầu gác bằng bảy báu, hàng cây bằng trăm loại châu báu thảng hàng trang nghiêm, số cờ phướn, lọng báu có đến ức ngàn vạn. Dưới mỗi cây có trăm ức tòa báu. Những nhà cửa lầu gác, vô số tọa cụ hình dạng như hoa báu... vô số tất cả các Đức Phật phân thân ngồi trên tòa lưu ly dưới gốc cây báu. Ở vùng những màu hoa có vô số Đức Phật. Những Đức Thế Tôn đó đều giảng nói pháp hạnh của Bồ-tát.

Mười phương như vậy có vô số vị Hóa Phật, mỗi vị Hóa Phật đều hiển hiện ánh sáng. Các Đức Phật khắp mười phương, mỗi mỗi đều ngồi trong hang động kim cương mà thân lưỡng, ánh sáng đều như Đức Phật Thiện Đức và những vị Hóa Phật, uy thần, đất nước... khiến cho hành giả nhìn thấy như ở trước gương sáng tự nhìn thấy hình dáng mặt mình. Hành giả thấy chư Phật mười phương rõ ràng phân minh, lòng vui mừng nên chẳng đắm nhiễm các pháp, trụ ở sơ tâm (lòng trong sạch ban đầu). Lúc đó, các Đức Phật ở mười phương đều nói giống nhau cho hành giả về sáu pháp Ba-la-mật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Nghe pháp đó rồi, mười cảnh giới tâm ở dưới bậc Sơ địa, hành giả không còn gì nghĩ ngợi nghi ngờ. Người thấy sự việc này thì nhất định nghe các Đức Phật diễn nói Bát-nhã ba-la-mật, nghe Đệ nhất nghĩa không, lòng chẳng kinh hãi, nghi ngờ. Ở trong các pháp, người ấy được vào Tam-muội Không. Đó gọi là Tam-muội Tương tự không tướng.

Đức Phật bảo A-nan rằng:

–Sau khi Phật diệt độ, những đệ tử của Phật muốn quán tưởng chư Phật ở mười phương, ở trong Tam-muội Niệm Phật chỉ biết tưởng thô, rồi sẽ tự nhiên biết được vô lượng tướng vi diệu. Người quán tưởng như vậy gọi là chánh quán, nếu quán khác đi thì gọi là tà quán. Người đạt được sự quán tưởng này thì thấy Phật nhiều vô số, không thể hạn lường. Người nhập vào định này gọi là người thấy sắc thân của tất cả chư Phật, cũng được dần dần vào cửa ba Không. Người đi dạo cửa ba Không này, nhờ thần lực của chư Phật, nên lòng chẳng chấp trước Không, vào đời vị lai sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, được chẳng thoái chuyển. Đó gọi là tâm chẳng quên Bồ-đề, tùy thuận chân chánh Phật đạo. Khi nói pháp quán tưởng chư Phật mười phương thì Phật mười phương ngồi trong hang trăm báu ở núi Kim cương đều duỗi tay phải xoa đỉnh đầu A-nan mà bảo rằng: “Này Pháp tử! Ông đem lời nói của Đức Phật diễn nói cho các chúng sinh đời vị lai, cẩn thận chớ lưu truyền sai. Ông phải vì người kiên cố phát tâm Tam-bồ-đề, tu hành định Niệm Phật mà tuyên nói.”

Đức Phật bảo A-nan rằng:

–Tam-muội Niệm Phật này, nếu muốn thành tựu thì có năm nhân duyên. Những gì là năm?

1. Trì giới chẳng phạm.
2. Chẳng khởi tà kiến.
3. Chẳng sinh kiêu mạn.
4. Chẳng sân nhuế, chẳng ganh ghét.
5. Dũng mãnh tinh tấn như cứu lửa cháy trên đầu.

Thực hành năm việc này, chánh niệm về sắc thân vi diệu của các Đức Phật, khiến cho lòng chẳng thoái lui, cũng phải đọc kinh điển Đại thừa. Do năng lực của công đức niệm Phật này nhanh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

chóng được thấy vô lượng các Đức Phật. Người thấy chư Phật, một lòng thanh tịnh chẳng cùng người khác chung đụng, phải cúng dường các Đức Phật mươi phương.

Sao gọi là cúng dường?

Người đó ra khỏi định, vào tháp thấy tượng, khi niệm trì kinh, hoặc đánh lỗ một Đức Phật phải nghĩ rằng: “Tâm trí chư Phật Chánh Biến Tri, không có gì ngăn ngại! Con nay đánh lỗ một Đức Phật tức là đánh lỗ tất cả các Đức Phật.” Nếu tư duy một Đức Phật liền thấy tất cả Phật thì hành giả thấy trước mỗi Đức Phật có một hành giả tiếp tục đánh lỗ đều chính là thân mình.

Nếu khi dùng một cành hoa cúng dường, phải nghĩ rằng: “Pháp thân chư Phật công đức không lường, chẳng trụ, chẳng hoại, sáng rõ thường an. Con nay dùng hoa dâng cúng chư Phật! Nguyện xin Phật nhận cho.” Nghĩ vậy rồi hành giả lại phải khởi lên ý tưởng: “Hoa của con cầm là từ cỏ cây sinh ra. Con đem hoa này cúng dường thì có thể dùng ý tưởng giống như hoa.”

Hành giả liền khởi ý tưởng ở các lỗ chân lông của thân, khiến cho mỗi lỗ chân lông hiện ra vô số mây hoa. Hành giả dùng mây hoa này vận dụng ý tưởng mô phỏng theo hoa mà cúng dường tất cả Phật. Bên trên mỗi Đức Phật hóa thành đài hoa mà các Đức Phật đã nhận. Ở mươi phương thế giới để thi hành Phật sự, khi hành giả cúng dường hương thơm cũng vậy. Khói hương, mây hương làm Phật sự ở thế giới mươi phương, khi làm Phật sự xong rồi, chúng lại biến thành đài vàng ở trước mặt hành giả.

Nếu người phàm phu muốn cúng dường thì tay bưng lò hương, cầm cành hoa cúng dường cũng phải khởi lên ý làm “hoa hương tưởng”, phải phát nguyện rằng: “Nguyện cho hoa hương này đầy trong thế giới mươi phương, cúng dường tất cả Phật, Hóa Phật cùng Bồ-tát và vô số chúng Thanh văn. Nguyện chư Phật thọ nhận mây hương hoa này để làm đài ánh sáng rộng đến vô biên thế giới, làm Phật sự nhiều không lường.” Người đánh lỗ Phật hoặc ngồi thiền mà khởi lên tâm cúng dường đó thì phải phát lời nguyện này.

Nếu hành giả cúng dường tán che, cờ phướn bằng lụa năm màu sắc, âm nhạc, kệ tụng thì phải phát nguyện rằng: “Con nay thiết bày một phần ít phẩm vật cúng này, nguyện đem những phẩm vật cúng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

này cúng dường khấp tất cả các Đức Phật ở mươi phương. Các Đức Phật thọ nhận phẩm vật cúng đó thì ở trong cờ phướn hóa ra mây ánh sáng, trong âm nhạc, trong kệ tụng diễn ra âm thanh diệu pháp.” Phát nguyện đó rồi, khi ngồi nêng tưởng niệm đến lỗ chân lông của thân, khiến cho trong mỗi lỗ tạo ra vô lượng cờ phướn trong ý tưởng. Trong mỗi cờ phướn, tạo ra vô lượng mây kệ tụng trong ý tưởng. Khi khởi tưởng này, lòng như lò hương tuôn ra khói hương, mây hương màu vàng. Trong lỗ chân lông của thân như cây hoa đẹp vọt ra a-tăng-kỳ vô lượng mây các loại hoa. Những đám mây hoa đó ở bên trên các Đức Phật của thế giới mươi phương hóa ra tất cả những phẩm vật cúng dường.

Bấy giờ, ở trong từng phần thân tâm sẽ khởi lên ý tưởng về tất cả đồ cúng dường. Nếu được ăn uống hoặc bố thí cho người một tiền, hành giả phải khởi lên tư tưởng Không, vô ngã Đà-n-na ba-la-mật. Như vậy... vô lượng sự cúng dường đều do tâm khởi lên, đều từ tâm tưởng xuất hiện để cúng dường tất cả các Đức Phật mươi phương. Đó gọi là khi ngồi mà vô lượng công đức từ biển tâm tưởng sinh ra.

Như vậy, khi ngồi, nhập vào thiền định sâu xa thì vô lượng cảnh giới, biển các Tam-muội chỉ ở trong lòng. Thở ra hít vào, niêm niệm, tưởng tưởng nối tiếp nhau chẳng dứt. Ở trong một lòng vận dụng tâm ý mình tạo ra mây vô số phẩm vật cúng dường để trên cúng dường các Đức Phật, dưới bố thí cho tất cả.

Người khởi ý niệm đó gọi là người học Bố thí khấp cùng. Khi tưởng niệm này thành tựu, thì dần dần giảm thiểu các phiền não kết sử, hành giả quán pháp vô tưởng. Rồi nhờ sức của vô tưởng nên hành giả sẽ được sáu pháp Ba-la-mật sâu xa.

M